

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Beha'alotcha 5784

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Shabbat Times

In the merit of our soldiers and captives

19:30

20:33

Issue 38

The Parsha opens with the Torah entrusting Aharon Hakohen with the task of kindling the Menorah in the Mishkan. Rashi is bothered by the Torah's choice of words to describe the lighting of the menorah. The Torah uses the word "behaalotcha", which describes the lighting as an act of ascension of the candles. Why does the Torah refer to the lighting of the menorah in this fashion?

Rashi explains that the Torah is instructing Aharon to light each lamp of the menorah deliberately, to ensure that each wick is properly ignited with a healthy flame, before moving on to the next. Sometimes, when we light chanukah or Shabbat lights, we may pass from candle to candle so quickly that the wick does not have a chance to hold the flame well, and as a result the flame may sputter and die. It is important that Aharon show patience and give each wick it's proper time. This will ensure that each flame will be healthy and endure the test of time.

This directive, although given to Aharon for this specific task, can be applied to parents and teachers as well. Our jobs as parents and teachers, is to inspire the next generation, but it is not enough to offer a bit of "flash" inspiration. Rather, a parent and teacher must continue to teach and inspire until the student can stand on his

own two feet, with a solid foundation of Judaism to guide him forward.

Perhaps this is why this parsha is found in this week's reading. This parsha, along with the rest of Chumash Bamidbar, contains numerous episodes where we find that the faith and foundation of the Jewish people were tested and found to be shaky and unstable. Although the people were inspired by the ten plagues, the exodus from Egypt, the splitting of the Sea and the receiving of the Torah on Mt. Sinai, these were flashes and sparks that did not provide enough staying power to ensure that their flames stayed ablaze over the span of time. Their failings also illustrated that they were still dependent on Moshe Rabbeinu without whom they would surely fall. Only after 39 years of traveling through the desert, with Moshe holding the flame of faith to their souls with extraordinary patience, was their emunah finally ablaze and mature enough to venture on without their teacher and Rebbe. Teaching to inspire is a lifelong endeavor that we, as parents and teachers, can never afford to retire from or to relax from, and we pray that when the time comes, our children will be able to continue the Mesorah that we imparted in them so that they too will inspire their future kids!

Despite good intentions Rav Guy Dvir

Despite her good intentions, the Torah relates that Miriam was punished for speaking against Moshe. "Miriam and Aaron spoke against Moses because of the "Cushite woman he had taken." Although scripture doesn't explicitly say who this woman was and what Miriam was upset about, the sages reveal what happened. The term Cushite woman, as explained by the sages, refers to Zipporah, Moshe's wife. The term Cushite woman is used to indicate that all agreed as to her beauty just as all agree as to the blackness of an Ethiopian. But why was Miriam upset at Moshe for having taken Zipporah as a wife? The answer is that she wasn't upset, rather to the contrary, she was trying to keep Moses together with his wife. The Midrash says that Moshe had separated from his wife. This was one of the three things that Moses did based on his own perception, which Hashem had agreed with. He drew upon the following argument. If Israel, with whom the Divine Presence spoke only one time and G-d set a specific time for them when the Divine Presence would be revealed, and yet the Torah stated: "Prepare yourselves for three days, do not approach a woman", I, with whom the Divine Presence speaks all the time and G-d does not set a specific time for me, all the more so that I must separate from my wife.

How did Miriam know that Moses had separated from his wife? Miriam was together with Zipporah when it was told to Moses, 'Eldad and Medad are prophesying in the camp'. When Zipporah heard this, she exclaimed, "Woe to the wives of these if they have anything to do with prophecy, for they will separate from their wives just as my husband has separated from me!" This prompted Miriam to intervene in Moses' personal affairs in order to influence him to reunite with Zipporah.

But didn't Miriam know better than to question the decision of the most elevated prophet of all time. What did she see that caused her to feel justified in interfering in Moses' life?

The Lubavitcher Rebbe gives a novel insight. Miriam remembered that there was another great leader who separated from his wife. Her father Amram had also separated from her mother many years before. It was at a time when the Jewish people were forbidden to bring children into the world. Their Egyptian oppressors killed all their male babies by throwing them into the river. This led Amram, Moses' father, who was the leader of the generation, to separate from his wife. He did not want to go through the pain of seeing their baby be murdered by the Egyptians. Since he was the leader of the generation, many people followed in his footsteps and divorced their wives. Miriam, who was only five years old at the time, protested against his decision. "Your decree is worse than the Pharaoh's, since Pharaoh only decreed against the males, whereas you decreed against the females as well", she said to her father. Although she was only five years old at the time, Amram accepted her rebuke and reunited with his wife Yokheved. As a result, Moses was born. Therefore, when Miriam protested against Moses' decision to separate from his wife, she called upon him to remember that his own birth would not have occurred had his father remained separate from his mother. In her eyes, Moses' was making a big mistake. So why was Miriam punished, asks the Rebbe. He answers it was because she did not approach Moses discretely but instead told Aaron. Had she rebuked Moses directly, although her rebuke may not have been correct (as G-d agreed to Moses' decision), she may not have been punished. Because she rebuked him in front of others, she was stricken with Tzaraat. This episode serves as a great lesson to us about knowing how to express our disagreement with other people's actions. We may find other people's actions as unacceptable or objectionable. Sometimes we may be right as well. But it's not about being right or not. It's about how we communicate our feelings to others that make the difference. We need to be careful about how to communicate our message to others without causing them harm. It's not about what we say, but how we say it.

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "בהעלותך" התשפ"ד

זמני השבת

19:30 END 20:33

גליון 38

להצלחת צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: איני יודעת איך זה קרה לי, אבל בחג השבועות שכחתי להדליק נרות יום טוב.

הלכנו להתארח לסעודת חג אצל המארחים, ומאחר וזה חג לא הדלקתי נרות קודם כניסת החג, ואחר כך כאשר הגענו לבית המארחים, המארחת שכבר הדליקה קודם כניסת החג לא שאלה אותי בעניין הדלקת הנרות, ואני שכחתי מזה, וכך יצא שלא הדלקתי נרות כלל בחג שבועות האחרון...

הבנתי שמי ששכחה להדליק נרות קונסים אותה מכאן ולהבא להדליק בכל פעם נר נוסף... וזה ממש מפריע לי כי יש לי מערכת פמוטים עם מספר קנים תואם למספר בני הבית, ואין אפשרות להוסיף קנה נוסף... מה אני עושה?

תשובה: אכן מוזכר בהלכה שאישה ששכחה פעם אחת להדליק נרות שבת, תדליק מכאן ולהבא בכל שבת נר נוסף, וזאת כדי שתהיה זהירה מכאן ולהבא במצווה יקרה זו.

אולם בנידון, ניתן לומר שתי סברות להקל מדוע אינך מחויבת לקנס זה:

(א) יש מהפוסקים שכתבו שבזמן הזה שיש תאורת חשמל בכל בית, וממילא גם אם שכחו להדליק נרות שבת אין זה אומר שנשארו בחושך וללא תאורה - שהרי יש את תאורת החשמל, אין קנס זה שייך, וכן נקטו להלכה הגאון הרב יוסף שלום אלישיב והגאון הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

(ב) יש מהפוסקים שכתבו שכל הקנס האמור הוא רק בנרות שבת, אבל בנידון שמדובר בנרות יום טוב אין הלכה זו שייכת, וזאת מאחר ובחג ניתן להדליק נרות במשך כל הלילה (ולא רק קודם כניסת החג כמו בשבת) הרי ששכחה של הדלקת נרות יום טוב היא בגדר דבר לא מצוי, ובדבר לא מצוי לא גזרו חכמים,

ועוד שרק בנרות שבת שיש זמן קצוב להדלקת נרות (בין פלג המנחה לכניסת השבת) וזמן זה בדרך כלל עמוס ולחץ בהכנות וכדומה, אז יש לזרז את האישה על ידי הקנס הנ"ל שלא תבוא לידי שכחה, אבל בנרות יום טוב שניתן להדליק גם לאחר כניסת החג אין מצוי כל כך ששכח ולכן אין צורך לזרזה על ידי קנס זה, ומאחר וכל ההלכה הזו של קנס זה היא מחודשת והיא נאמרה רק לגבי נרות שבת - אין לנו בו אלא חידוש, ואין להרחיב זאת גם לנרות יום טוב.

ולכן מומלץ לך להתחזק בהידור נוסף במצוות הדלקת נרות, ו/או ללמוד הלכות של הדלקת נרות שבת, אבל אין את צריכה להדליק מכאן ולהבא נר נוסף.

וורט לשולחן שבת הרב משה אריאל מרגי שליט"א

אין הזדמנות שניה

הסיפור בקצרה;

הקב"ה מצווה את עם ישראל לחגוג את חג הפסח. אבל יש קבוצה של אנשים שאינם יכולים להצטרף בגלל שהם טמאים.

הם באים ומבקשים ממשה להצטרף לחגוג ביחד עם כל עם ישראל. "למה נגרע, לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל?"

משה שואל את ה' מה לעשות - ומקובל להגיד שה' קיבל את הבקשה ואמר להם שיביאו פסח שני. ומכאן רואים שלכל אחד יש עוד הזדמנות.

אבל זה לא מדויק. כי ה' לא קיבל את הבקשה שלהם, הוא דחה אותה!

הם רצו להצטרף להיות להקריב את הפסח "בתוך בני ישראל", הם רצו "במועדו". ואת זה הם לא קיבלו. אבל מצד שני הם קיבלו אפשרות אחרת - שונה. שבעוד חודש הם יוכלו להקריב קרבן פסח.

לא במועד ולא עם כולם -אתה חוגג לבד. ולשאר האנשים זה עוד יום רגיל אבל זה הפיתרון שה' נתן להם. אותם אנשים לא היו סתם טמאים, הם היו טמאים בגלל סיבה מספיק טובה או שהם היו נושאי הארון של יוסף או שהם אלו קברו את נדב ואביהוא [סוכה כה]. דבר שאין ספק שהוא חשוב.

לשאלות

0584810910

שאלה: אני גרוש, וערב שבת אחד שכחתי להדליק נרות לכבוד שבת, האם אני צריך להדליק מכאן ולהבא נר נוסף?

תשובה: יש מקום לומר שכל קנס זה (כמובא בהלכה של יום האתמול) שייך רק באישה ששוכחת להדליק נרות, ולא בגבר ששוכח להדליק נרות.

והביאור הוא שקנס זה אינו כעונש על העבר, אלא כזיכרון לעתיד שתהא האישה זהירה מכאן ולהבא במצוות הדלקת נרות שבת ולא תבוא שוב לידי שכחה, וממילא כאשר מדובר על גבר, שאין זה מצוי כל כך שגבר מדליק נרות שבת (כי רוב הגברים נושאים) וגם אם מדליק זה אמור להיות 'זמני' עד ששוב ימצא אישה שהרי 'לא טוב היות האדם לבדו', הרי שיש פחות צורך לקנס אותו כדי להזהיר אותו מכאן ולהבא, במצווה שלבואו הכי מחזיק בה רק באופן זמני ועראי.

ומאחר וכל קנס זה הוא בגדר 'חידוש', ובמקור הדברים בפנים (במהרי"ל וברמ"א) מדובר על אישה ששכחה - אין לך בו אלא חידוש.

ומכל מקום מומלץ שתקבל על עצמך חיזוק והידור נוסף במצווה יקרה זו, ובעז"ה בזכות זה תזכה למצוא את זיווגך במהרה.

שאלה: מה הדין בכלה שמיד בשבת הראשונה לאחר נישואיה (שבת שבע ברכות / שבת חתן) שכחה להדליק נרות שבת?

היא עדיין לא הייתה רגילה בזה, והיא הייתה בחדרה והתכוונה לסעודת ליל שבת המשפחתית עם כל האורחים, ולגמרי פרץ מזיכרונה עניין הדלקת הנרות.

האם היא צריכה להדליק מכאן ולהבא נר נוסף?

תשובה: בשו"ת 'שרגא המאיר' דן בשאלה זו ומסקנתו להקל, וסברתו היא שמאחר והקנס הוא 'להוסיף' נר נוסף, ואותה כלה אין לה עדיין על מה להוסיף, שהרי עדיין לא הדליקה נרות אפילו פעם אחת - אין שייך קנס זה.

Siyum Masechet Bava Metzia

Food from **B12 grill house**

21:00 פ"א סיון 27.6.24

RSVP 50 ₪ PER PERSON

Cholent will be served

Ahuza 198 Reanana

Congratulations to our melamid and talmid

אבל אז הם מפסידים בגלל זה, והם רוצים להיות כמו כולם ולא מתאפשר להם - והם לא מוכנים לוותר "למה נגרע?" וה' לא עונה להם: טוב תהיו כמו כולם.

ה' עונה להם: יש לך דרך אחרת ושונה! אל תנסה להיות כמו כולם. את הקרבן שלך אתה חוגג בצורה אישית ושונה. אבל עדיין זה פסח!

לפעמים יש אנשים שהם נושאי "ארונו של יוסף" קיבלו תפקיד שונה, אתגר מסוים שיש רק להם.

לצורך הדוגמא, קושי חינוכי עם אחד מילדיהם. הם ייתנו את כל כולם בשבילו וישקיעו בו מה שרוב האנשים לא השקיעו בכל ילדיהם גם יחד!

אבל התחושה שלהם היא שהם לא בתוך בני ישראל.

כי לכולם יש ילדים מחונכים ונפלאים בחצי מאמץ, ואני גם אחרי כל המאמצים וההשקעה עדיין זקוק להרבה רחמי שמים והמון תפילות...

התשובה של התורה לזה היא 'פסח שני', לאנשים כמוך יש דרך אחרת אישית יותר.

אל תנסה להיות כמו כולם, השי"ת ייעד לך תפקיד אחר ולא פחות חשוב. לשאר האנשים אין מושג, בשביל כולם זה 'סתם' עוד יום. אבל אתה ואני יודעים שאתה חוגג כרגע פסח.

כי פסח שני זה לא הזדמנות שנייה, זה הזדמנות שונה.